

خبر

هزینه‌های نظامی در جهان افزایش یافت

آمریکا و چین در رأس همه

● یک مطالعه جدید نشان داد که سال ۲۰۱۹، بزرگ‌ترین جهش کشورها در هزینه‌های نظامی و دفاعی در یک دهه بوده است و آمریکا به عنوان صدرنشین هزینه‌کرد نظامی در جهان، همچنان در پی مقابله با قدرت نظامی چین است. به گزارش دویچه‌وله، مؤسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک (IISS) اعلام کرد مجموع کشورهای جهان در سال ۲۰۱۹، چهار درصد بیشتر از سال ۲۰۱۸ برای خرید تجهیزات نظامی خود هزینه کرده‌اند. این بیشترین افزایش هزینه نظامی در ۱۰ سال گذشته ارزیابی و اعلام شده است. میزان سرمایه‌گذاری آمریکا در حوزه تحقیق و توسعه، در مقایسه با همه کشورهای اروپایی، حدودا چهار برابر بیشتر است.

در گزارش این مؤسسه که با عنوان «توازن نظامی»، که جمعه منتشر شده، آمده است که ایالات متحده و چین، هزینه نظامی خود را به میزان ۶.۶ درصد افزایش داده‌اند. جزئیات این بخش نشان می‌دهد واشنگتن در بودجه نظامی خود ۶۸۴.۶ میلیارد دلار معادل ۶۳۱.۸ میلیارد یورو هزینه کرده که ۲۷۵.۴ میلیارد دلار آن در دو مقوله خریدار تسلیحات و تحقیق و توسعه یا به عبارتی «سرمایه‌گذاری دفاعی» بوده است. این رقم به خودی خود بیشتر از مجموع هزینه‌های نظامی چین به مبلغ ۱۸۵ میلیارد دلار و حدودا سه برابر هزینه چین در همان بخش است.

در این گزارش همچنین اعلام شده که هزینه نظامی آمریکا فقط از سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ مبلغی معادل ۵۳.۴ میلیارد دلار یعنی حدودا به اندازه مجموع بودجه نظامی بریتانیا افزایش پیدا کرده است.

بر اساس تحقیقات این مؤسسه، روسیه در بخش سرمایه‌گذاری دفاعی، رتبه سوم را به خود اختصاص داده ولی بودجه نظامی آن تقریبا ۱۰ برابر کمتر از ایالات متحده بوده است. در همین حال، اروپا هزینه‌های دفاعی خود را به میزان ۴.۲ درصد افزایش داده است. این درصد افزایش در میان کشورهای اروپایی، بعد از بحرانی مالی جهان در سال ۲۰۰۸ صورت گرفته است.

گزارش سالانه مؤسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک همچنین نشان داد که جایگاه ۱۵ کشور در حوزه هزینه‌های دفاعی در سطح سال ۲۰۱۸ همچنان حفظ شده است و تنها یک تغییر در آن دیده می‌شود و ایتالیا از استرالیا پیش افتاده و در جایگاه دوازدهم جدول قرار گرفته است. ایالات متحده، چین، عربستان، روسیه و هند پنج کشوری هستند که به ترتیب در جایگاه نخست قرار دارند. این مطالعه همچنین نشان داد که از میزان کمک‌های مالی آمریکا برای تأمین هزینه‌ها و بودجه دفاعی متحدانش کاسته شده است. به نظر می‌رسد این امر بر اساس سیاست‌های دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا با عنوان «اول آمریکا» صورت گرفته باشد.

دیدار بی‌سابقه وزرای خارجه وائیکان و چین

● وزرای خارجه دولت‌های وائیکان و چین در اقدامی بی‌سابقه با یکدیگر دیدار کردند؛ دیداری که سطح بالاترین ملاقات میان دو طرف در چند دهه گذشته محسوب می‌شود. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری روتترز، این دیدار میان اسقف اعظم پُل گالگر و وانگ یی، وزرای خارجه وائیکان و چین در حالی در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ برگزار شد که برگزاری آن در گذشته غیرقابل تصور به نظر می‌رسید.

وائیکان در بیانیه‌ای عنوان کرد آنها درخصوص توافق مهم سال ۲۰۱۸ میان رُم و پکن که طبق آن وائیکان تعیین‌کننده نهایی انتصاب اسقف‌های مسیحیت کاتولیک در چین است را مورد بحث قرار دادند؛ موضوعی که تا مدت‌ها یک موضوع مناقشه‌برانگیز بود.

روابط میان وائیکان و پکن از زمان توافق سال ۲۰۱۸ بهبود پیدا کرده است. کاتولیک‌های محافظه‌کار به این توافق اعتراض کرده و وائیکان را متهم به خودفروختگی به دولت کمونیست چین کردند. کاتولیک‌های چین بالغ بر بیش از نیم‌قرن درگیر چندستکبی میان کلیسای رسمی مورد حمایت دولت این کشور و کلیسای غیررسمی زیرزمینی که به رُم وفادار بوده، بوده‌اند. هر دو طرف اکنون پاپ را به عنوان رهبر عالی کلیسای کاتولیک به رسمیت می‌شناسند. صریح‌ترین منتقد این توافق کاردینال جوزف زن، اسقف اعظم سابق هنگ‌کنگ بوده است. وائیکان گفته نبود این توافق می‌تواند خطر ایجاد شکاف و انشقاق را در پی داشته باشد.

این دیدار نشانه‌ای از بهبود روابط دو طرف در هفته‌های اخیر محسوب می‌شود. ماه گذشته میلادی پاپ آنچه را «تعهد بزرگ» چین به مهار ویروس کرونا خواند تحسین کرد و سپس یک بخش خیره وائیکان صدها هزار ماسک پزشکی را به نشانه حسن نیت به چین فرستاد. بسیاری از ناظران توافق سال ۲۰۱۸ بر سر منصوب‌کردن اسقف‌ها را پیش‌زمینه برقراری مجدد روابط دیپلماتیک میان وائیکان و پکن بعد از قطعی این روابط برد می‌دانند و بیش از ۷۰ سال دانستند.

طرح جانشینی آنگلا مرکل که از یک سال قبل به دقت برنامه‌ریزی شده بود، هفته گذشته با کناره‌گیری نامزد مدنظر مرکل، شکست خورد. «آنه گرت کرامپ- کارن بانر» هفته گذشته ناگهان اعلام کرد از رهبری حزب دموکرات‌مسیحی کنار خواهد کشید و با کناره‌گیری کارن بانر، چشم‌انداز سیاسی قدرت اول اتحادیه اروپا تیره‌وتار شد. به گزارش فارن‌پالسی، درحال‌حاضر تنها نکته‌ای که در آن تردیدی وجود ندارد، حضورنداشتن مرکل در دور بعدی انتخابات است؛ اما تکلیف بسیاری از موضوعات ازجمله تاریخ برگزاری انتخابات و وضعیت احزاب سیاسی مهم و نامزدها روشن نیست. به این ترتیب، آلمان در سال‌های پایانی صدراعظمی مرکل، وارد دوره‌ای از بی‌ثباتی و سردرگمی خواهد شد که تأثیر آن بدون تردید از مرزهای این کشور فراتر خواهد رفت.

عوامل منجر به استعفا

استعفاي کارن بانر رقم‌زننده هفته‌ای فاجعه‌بار برای حزب حاکم دموکرات‌مسیحی بود. چند روز قبل از استعفاي کارن بانر، این حزب در ایالت تورینگیا در شرق آلمان گذشت به تابوشکنی زد و برای تعیین فرماندار مدنظر خود برای این ایالت، با حزب راست‌گرای افراطی «آلترناتیو برای آلمان» همکاری کرد. این اقدام در حالی از سوی دفتر منطقه‌ای حزب دموکرات‌مسیحی انجام شد که کارن بانر به‌عنوان رهبر این حزب، با آن مخالف بود و پس از آن نیز هواداران حزب در سراسر آلمان واکنش خشمگینانه‌ای به آن نشان دادند. کارن بانر بلافاصله خواستار برگزاری انتخابات جدید در این ایالت شد؛ اما نمایندگان حزب دموکرات‌مسیحی در تورینگیا، خواسته رهبر حزب را اجرا نکردند. عدم اقتدار کارن بانر که باعث شد اعضای حزب از خط قرمز او عبور کنند، چاره‌ای جز استعفا برای او باقی نگذاشت. کارن بانر با وجود استعفا، همچنان وزیر دفاع آلمان باقی می‌ماند. با اینکه پایان کار کارن بانر در جایگاه رهبری حزب دموکرات‌مسیحی ناگهانی رقم خورد، از همان ابتدای روی کار آمدن، انجام ر

پیش از سه دهه پیش که جهان شاهد تلاش‌های سوگیرانه دولت آپارتاید آفریقای جنوبی برای دستیابی به توافق با اکثریت رنگین‌پوست بود، تحلیل‌گران از درس‌هایی می‌گفتند که این کشور باید از درگیری‌های اسرائیل و فلسطین بگیرد. حالا ۲۵ سال و ۹ ماه از انتخابات سراسری آفریقای جنوبی و پیروزی کنگره ملی آفریقا به‌عنوان بزرگ‌ترین جنبش سیاسی مبارزه علیه آپارتاید می‌گذشت و این روزها باید برزی رئیس‌جمهور آمریکا که توافق قرن را ارائه داده و حامیان اندک او، از جمله نخست‌وزیر اسرائیل، از درس‌هایی گفت که تجربه آفریقای جنوبی به آنها می‌دهد.

درگیری‌ها در آفریقای جنوبی دهه ۱۹۸۰ و فلسطن، از نظر سیاسی و تاریخی بسیار متفاوت است؛ اما نگاهی به این تنش‌ها که مبارزه با آپارتاید در یکی به موفقیت ختم شده و در دیگری این آپارتاید با کمک سایر کشورها هر روز عمیق‌تر می‌شود، شباهت‌های آنها را عیان می‌کند؛ شباهت‌هایی که درک شرایط را ساده‌تر خواهد کرد. حتی در اوج مبارزات خشونت‌طلبانه در شهرک‌هایی که به سیاه‌پوستان آفریقای جنوبی اختصاص داده شده بود، آنها عملا با هیچ اقدامی نمی‌توانستند تهدیدی جدی برای ارتش، پلیس یا دولت وقت ایجاد کنند؛ چراکه عملا با محاصره در یک محدوده، به‌سادگی سرکوب و ناپدیده گرفته می‌شدند. علاوه بر این، قدرتمندترین رهبر سیاسی آنها، نلسون ماندلا، دهه‌ها در زندان به سر برد و فعالیت حزب کنگره ملی او ممنوع بود؛ این دقیقا همان اتفاقی است که در فلسطین رخ می‌دهد.

فلسطینی‌ها در محدودهای مشخص محاصره شده‌اند و مبارزه آنها، چه آن‌طور که در اوایل دهه ۲۰۰۰ با آغاز انقضاض، خشونت‌آمیز پیکتوری می‌شد و چه ۱۸ سال بعد که راهپیمایی بازگشت هر جمعه نوار غزه را فرامی‌گرفت، نتوانسته است

فلسطینی‌ها در محدودهای مشخص محاصره

شده‌اند و مبارزه آنها، چه آن‌طور که در اوایل دهه ۲۰۰۰ با آغاز انقضاض، خشونت‌آمیز پیکتوری می‌شد و چه ۱۸ سال بعد که راهپیمایی بازگشت هر جمعه نوار غزه را فرامی‌گرفت، نتوانسته است

جهان

آلمان در آستانه ورود به دوران بی‌ثباتی و سردرگمی سیاسی

میراث خانم صدراعظم در خطر

اشباهاتیی اجتناب‌پذیر، باعث افول اقتدار او شد. رهبر جدید حزب حاکم، بیش از یک بار در سخنرانی‌های عمومی خود درباره موضوعات متفاوتی از حقوق

همجنس‌گرایسان گرفته تا اخبار جعلی موضع‌گیری کرد. اظهارات کارن بانر، به التهاب موجود دامن زد و واکنش‌هایی منفی در افکار عمومی برانگیخت. از سوی دیگر، او وعده داده بود برای جلب رضایت بخش محافظه‌کار حزب دموکرات‌مسیحی، برنامه اصلاحات اقتصادی را اجرایی کند؛ اما این برنامه تاکنون عملی نشده است.موضوع اساسی‌تر اما به چالش مهاجران مربوط می‌شود. با گذشت یک سال از رهبری کارن بانر بر حزب دموکرات‌مسیحی، او با وجود تلاش برای میانجیگری میان جریان‌های محافظه‌کار و لیبرال حزب، نه‌تنها نتوانست درباره مهم‌ترین موضوعی که حزب با آن روبه‌رو بود، استراتژی مؤثری اتخاذ کند، بلکه به شکاف درون این جریان‌ها بر سر سیاست‌های مهاجرتی دامن زد. در کرانه حزب دموکرات‌مسیحی از ناکامی‌ها و عدم اقتدار کارن بانر ضربه خورد، دیگر احزاب از آن سود بردند و محبوبیت احزاب راست‌گرای افراطی و نیز سرب‌ها، در نظر‌سنجی‌ها افزایش یافت و تأثیر آن بیشتر در آلمان شرقی نمایان شد؛ به‌طوری‌که

است؛ هر دولت فلسطینی که در نهایت در مناطق باقی‌مانده شکل بگیرد، باید به صورت رسمی اسرائیل را به‌عنوان دولتی یهودی به رسمیت بشناسد. معامله قرن علاوه بر این احتمال بررسی مجدد مرزهای فلسطین و اسرائیل را در کرانه باختری در نظر گرفته است. اگر چنین توافقی به فرض در هر صورت اجرا شود، دیگر به‌سختی می‌توان بین رژیم درگیر اسرائیل و فلسطین و آپارتاید در آفریقای جنوبی تفاوتی قائل شد؛ چراکه درگیری‌ها در غربی‌ترین نقطه خاورمیانه، دیگر بین دو گروه از مردم و خوانش‌های ملی آنها نخواهد بود، بلکه به‌صراحت با تعابیر مذهبی بازتعریف می‌شود؛ آن‌هم بین دولتی یهودی و فلسطینی‌که در آن غیریهودی‌ها و شهروندان عرب هیچ جایگاهی ندارند جز در مقام انسانی سرکوب‌شده به واسطه باورهای مذهبی و پیوندهای نژادی‌اش. بر ارد پیشنهاد معامله قرن دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، از سوی فلسطینی‌ها و تشکیل‌نشدن یک دولت فلسطینی نیز این اسرائیل خواهد بود که کنترل تمام کرانه باختری را با سرکوب و فشار در سایه حمایت واشنگتن به دست می‌گیرد. در این شرایط، کابینه آتی اسرائیل باز هم نمونه‌ای دیگر از آپارتاید خواهد بود؛ مگر اینکه یا به شهروندان فلسطینی حق مشارکت در انتخابات اسرائیلی را بدهد یا سیستمی تعریف کند که بهره‌مندی فلسطینی‌ها از حقوقشان را در یک کابینه اسرائیلی، حتی اگر قرار باشد این حقوق از یک فرد اسرائیلی کمتر باشد، تشریح کند.اسرائیلی‌ها قرار است ماه مارس بار دیگر در انتخابات شرکت کنند. آینده معامله قرن تا حدودی به نتیجه این انتخابات وابسته است و

تأثیر بر جایگاه مرکل

در اولین نگاه به نظر می‌رسد استعفاي کارن بانر، روند خروج مرکل از قدرت را سرعت بخشد. عدم اقتدار کارن بانر باعث شد کنترل حزب دموکرات‌مسیحی بر سیاست‌های مهم دولت کاهش یابد و هر فردی که جانشین کارن بانر شود، حاضر نیست ناکامی‌های یک‌ساله او را تکرار کند. تأثیر وسیع‌تر شکست کارن بانر، بازیبنی و تجدیدنظر در میراث مرکل خواهد بود. تردیدی نیست که مرکل برای بیش از یک دهه مقتدرترین و بانفوذترین سیاستمدار در آلمان و اروپا بود؛ اما با گذشت زمان، تعداد افرادی که به میراث مرکل تردید می‌کنند، رو به افزایش است.

استدلال آنها این است که اگر مرکل میراثی درخ‌ور توجه دارد، چرا در یکی، دو سال اخیر دیگر هیچ‌کدام از نهادهایی که زمانی تحت نفوذ و اقتدار مرکل بودند، به اجرای سیاست‌های مدنظر صدراعظم تضعیف‌شده آلمان نمی‌پردازند و دیگر هیچ نشانی از آن میراث درخ‌ور توجه حتی در حزب دموکرات‌مسیحی وجود ندارد.

کارن بانر در شرایطی سال گذشته رهبر حزب شد که وعده ایجاد تغییرات تاکتیکی در حزب دموکرات‌مسیحی برای رویارویی با چالش‌های جدید را داده بود. با گذشت یک سال، او با ناکامی جایگاه ریاست را ترک کرد و اکنون مرتس به‌عنوان مهم‌ترین نامزد جانشینی، تئوری رهبری مرکل را از اساس زیر سؤال برده است. «استراتژی مرکل برای اجتناب از چالش‌ها و جنجال‌ها درباره موضوعات متعدد، از هزینه‌های عمومی گرفته تا اصلاحات فرهنگی، به سود جریان‌های افراطی و سرکوبگر سیاسی بود و باعث تقویت جایگاه جریان‌های راست‌گرای ارتجاعی ازجمله آلترناتیو برای آلمان شد». تردیدی نیست که حزب دموکرات‌مسیحی از رهبری مرکل خسته و ناتوان شده و اکنون سؤال اساسی این است که خروج مرکل از سیاست می‌تواند این حزب را به اتخاذ مسیر سیاسی تازه‌ای ترغیب کند؟

ماجرای فلسطین چه شباهتی به دوران آپارتاید آفریقای جنوبی دارد؟

این هم شباهتی دیگر است که ماجرای فلسطین با آفریقای جنوبی دارد. پس از آنکه ماندلا در آفریقای جنوبی رئیس‌جمهور شد، بسیاری معتقد بودند روی کار آمدن او، نتیجه فشارهای ناشی از ناآرامی‌های داخلی و تحریم‌های بین‌المللی علیه رژیم آپارتاید است. این موارد قطعا نقش مهمی در تغییر رژیم در آفریقای جنوبی داشت؛ اما مسئله مهم‌تر را می‌توان لایه‌لای جملات هلن سوزمن، از مبارزان علیه آپارتاید، در پارلمان کاملا سفیدپوست این کشور و دوستان ماندلا دید؛ ما نباید خودمان را گول بزنیم، سیستم آپارتاید به زانو درآورده نشد، دولت آپارتاید اگر می‌خواست می‌توانست برای دهه‌ها قدرت را حفظ کند.

مهم‌ترین عامل سرنگونی این رژیم، از درون خود ساختار سر برآورد. اف د کلرک، رئیس‌جمهور وقت آفریقای جنوبی، بود که فهمید وقت پایان‌دادن به قدرت مطلق سفیدپوستان فرارسیده است. چنین بلوغ فکری البته در میان سیاستمداران اسرائیلی دیده نمی‌شود؛ اما احزابی هستند که با ساختار پیشنهادی در معامله قرن، به صورت جدی مخالف‌اند؛ احزابی که در صورت پیروزی رقیب اصلی بنیامین نتانیاوو، نخست‌وزیر فعلی اسرائیل، می‌توانند از شرکای دولت ائتلافی آینده باشند و سرنوشت فلسطینی‌ها و معامله قرن را روشن کنند. نکته اینجاست که در اسرائیل غیر از این احزاب محدود که در چند سال گذشته عمدتا با حمایت اعراب یهودی با اقبال سیاسی مواجه شده‌اند، غالب سیاستمداران اسرائیلی، کسانی هستند که از الحاق شهرک‌نشین‌های کرانه باختری به اسرائیل حمایت می‌کنند؛ با وجود اینکه می‌دانند این مسئله خلاف قوانین بین‌المللی است. در آفریقای جنوبی، کلرک با طرح قطع‌نامه‌ای به آپارتایدی چندده‌ساله پایان داد؛ اما در خاورمیانه معامله پیشنهادی ترامپ احتمالا آپارتاید دیگری را تا دهه‌ها تمدید می‌کند.

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

مناقصه گزار: شرکت ملی بخش فر آورده های نفتی ایران – مدیریت بازرگانی

موضوع مناقصه : خرید ۲۸۵ حلقه لاستیک و تیوب خودروهای سنگین سوختر سان هواپیمائی

طی درخواست خرید شماره: DVS-98305-TR

تاریخ، مهلت، نشانی محل دریافت و تحویل استعلام کیفی مناقصه گران : از کلیه تامین کنندگان داخلی مربوطه دعوت می گردد حداکثر ظرف مدت دو هفته از تاریخ انتشار آخرین آگهی روزنامه با مراجعه به سایت‌های HTTP://IETS.MPORG.IR , MONAGHESE.NIOPDC.IR بخش مناقصات ستاد نسبت به تکمیل فرم ارزیابی کیفی مربوط به مناقصه گران اقدام و این فرم را به‌همراه سایر مدارک درخواستی به اداره خریدهای داخلی این شرکت واقع در تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، روبروی پارک هنرمندان ، جنب خیابان برداران شاداب، پلاک ۱، طبقه دوازدهم تحویل نمایند.

تلفن های تماس: ۸۸۳۲۷۰۸۵-۰۹۹۶۴۱۲۰۸۴

مبلغ معامله ۴/۴۲۴/۷۰۰/۰۰۰ ریال و بر اساس بررسی میدانی بر آورد شده است.

تضمین شرکت در فر آیند ارجاع کار: مبلغ ۲۲۱/۲۳۵/۰۰۰ ریال می باشد که براساس آیین نامه تضمین دولتی قابل ارائه میباشد.

روابط عمومی شرکت ملی بخش فر آورده های نفتی ایران